

Dit stukje woning heeft een bewogen tijd gekend:

In onze laatste publicatie verwijzen we naar een origineel stukje woning uit 1936 dat voor merkwaardige dingen heeft dienst gedaan tijdens de oorlogsjaren...

Hieronder het volledig verhaal van Louisa SMEYERS, de eigenares die in het naastgelegen pand woont, tegenover het postgebouw in de Stationsstraat 12:

Louis en Wieske Smeyers vóór het stukje woning waarin, tijdens de oorlogsjaren, o.a. Duitse, Engelse en Belgische soldaten hun intrek namen...

“Dit stukje woning, waarvan de helft is afgebroken en gerenoveerd, heeft een bewogen tijd gekend.

In 1936 werd de schuur afgebroken en tot winkel verbouwd: kruidenierswinkel van 1936 tot 1940.

Dan brak op 10 mei de tweede wereldoorlog uit en vielen de Duitsers binnen en werd de winkel in een paar dagen leeggeroofd. Een paar maanden later werd de winkel gehuurd als openbare dienst. De eerste bewoners waren de kajotters (K.A.J., de Katholieke Arbeiders Jeugd, de volgelingen van Kardinaal Kardijn). Na twee maanden moesten ze eruit en kwam de oorlogspolitie zich er vestigen. Ze waren met zes agenten. We hebben ze goed gekend. Ze hebben nooit, voor zover ik weet, iemand kwaad berokkend, en zeker niet aangeleund met de Duitsers. Deze politiedienst moest wijken voor het Duits leger. Er werd een soort kantine voor Duitse soldaten gevestigd. Begin 1943 gingen die Duitsers hier weg; ze werden vervangen door een compagnie Duitse S.S.-ers, uitgerust met zware tiggertanks. De winkel werd toen gebruikt door een schoenmaker en een snijder (kleermaker). De schoenmaker was afkomstig uit het Duitse Essen. Zij zijn hier vertrokken, direct nadat de Engelsen op 6 juni 1944 binnenvielen in Normandië. In September 1944, onmiddellijk nadat de Duitsers hier weg waren, nam de *Witte Brigade* (weerstanders) het lokaal in gebruik. Vrouwen en meisjes die met de Duitser bevriend of nog meer waren, werden hun schedel kaal geschoren en daar werd een hakenkruis op getekend...

Een week later gebruikte het Engels leger de winkel als hoofdkwartier Engels office.

Toen de Engelsen uit Houthalen vertrokken, nam het gemeentebestuur hier terug haar intrede.

Er werden rantsoeneringzegels verdeeld waarmee de bevolking levensmiddelen kon kopen.

Als bediende waren daar Roza Maes en Jeanne Peeters.

Toen die zegeldienst ten einde liep, werd *de winkel* gebruikt als meisjesschool. Yvonne Maex en nog andere leerkrachten hebben daar les gegeven. Ook de jongensschool kwam aan bod. Onderwijzers waren o.a. Richard Schoepen en Denie Lijnen. Vrouwen en mannen die nu tussen de 50 en 60 jaar oud zijn zullen zich dat nog wel herinneren.

Vervolgens werd het gebouw gebruikt door Belgische soldaten die instonden voor de bewaking van de steenkoolvoorraden van de mijn. Zij dienden onder de naam Siediehar. Rond 1950 werd het lokaal voor de laatste keer gebruikt door het gemeentebestuur om Italianen en Spanjaarden in te schrijven, die toen naar hier gevraagd werden om in de koolmijn te komen werken.”